

A. Konflikts:

❖ Pielūgsme.

- Debesu būtnes pielūdz Dievu par Viņa radošo spēku (Atkl.4:11; Ījaba 38:6-7).
- Pēdējai paaudzei pasludinātā vēsts aicina pasauli pielūgt Dievu kā Radītāju (Atkl. 14:7).
- Sātans no savas puses vēlas iegūt pasaules pielūgsmi ar “zvēriem”, kuriem viņš dod varu “radīt” tēlu, ar kura palīdzību viņš varētu saņemt vispārēju pielūgsmi (Atkl.13:2.4.14-15).
- Tas nav pārsteigums, ka šajā laikā strīdus jautājums ir par sabatu. Kas “tur Dieva baušļus un Jēzus ticību” (Atkl.14:12), pielūdz Dievu dienā, kas ir Viņa radīšanas piemiņa.

❖ Neiecietība.

- Mūsu cīņa nav fiziska, bet gan garīga (Ef.6:12). Mēs neizmantojam fiziskus ieročus, bet gan garīgus (2.Kor.10:3-5). Ienaidnieks nekautrēsies pret mums izmantot fiziskus ieročus.
- Ne velti ticīgajiem būs “bēdas”, jo sātans ir sācis ar lielām dusmām uzbrukt ticīgajai draudzei (Atkl.gr.12:12). Viņš izmantos jebkuru ieroci.
 - 1) Viņš kārdinās caur mūsu tieksmēm (Jēkaba 1:14)
 - 2) Viņš apstulbo sirdis ar viltībām (2.Kor.4:3-4).
 - 3) Izmanto tuvus cilvēkus (Mat.10:34-36)
 - 4) Uzbrukumi un draudi (Ap.d. 5:40)
 - 5) Izmantos galēju vardarbību (Jāņa 16:2)
- Tā viņš rīkojies vēsturē, un tāds būs viņa pēdējais uzbrukums: maldi, meli (Atkl.13:13-14); ekonomisko sankciju piemērošana (Atkl.13:16-17); nāves draudu pasludināšana ikvienam, kas viņu nepielūgs (Atkl.3:15).

B. Ienaidnieks:

❖ Pūķa tronis.

- Pūķis tiek identificēts kā sātans (Atkl. 2:9), zvērs, caur kuru viņš izmanto savu varu, tiek identificēts ar Daniēla grāmatas 7. nodaļas ceturto zvēru (kas seko lauvai, lācim un leopardam, sal. Atkl.13:2).
- Atklāsmes 13. nodaļa ir paplašināts 12. nodaļas skaidrojums. Tā sākas pēc mēģinājuma nogalināt Jēzu un Viņa debesbraukšanas (Atkl. 12:3-5). Pirmie panti parāda uzbrukumu draudzei 1260 gadu garumā, pārējie pievēršas notikumiem, kas notiek, tad kad “pūķis bija iedusmojies pret sievu; un viņš devās karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem” (Atkl. 12:17).
- Pēc barbaru cilšu iebrukuma, Romas impērija tika sadalīta. Pakāpeniski Romas sēdeklis palika baznīcas rokās, kas tādējādi ieguva politisko varu, kas tai ļāva kļūt par zaimojošu varu, kas vajāja ticīgo draudzi (Atkl.13:4-8).

❖ Dziedētā brūce.

- Pēc gadsimtiem ilgas varas izmantošanas, lai “vestu gūstā” un “nogalinātu ar zobenu” (Atkl.13:10), Romas baznīca pati tika ievesta gūstā (tās galvas Pija VI personā) un saņēma “nāvīgu brūci” (Atkl.13:3).
- Lai gan pāvests saglabāja īpašumtiesības uz pāvesta valstīm līdz 1870. gadam, viņš galu galā zaudēja visu savu teritoriju, kad tika izveidota Itālijas karaliste. Tajā laikā šķita, ka Baznīca nekad vairs neatgūs savu agrāko varu.
- 1929. gadā Vatikāns tika atzīts par neatkarīgu valsti. Brūce sāka dzīt, bet kas notiks turpmāk?
- Kamēr risināsies pēdējie notikumi, tiks meklēts pasaules līderis, kurš piedāvās risinājumus globālajai krīzei. Pāvesta piedāvāto risinājumu paketē neapšaubāmi būs iekļauta svētdienas atpūta kā stiprs punkts ģimeņu, tautu un nāciju saliedēšanai.

❖ Jērs un pūķis.

- Pirmais zvērs radās no Jēzus izveidotās baznīcas sabrukuma. Kad tas bija ievainots, sātans meklēja “viltus pravieti”, kas ieņemtu tā vietu un palīdzētu tam dziedināties (Atkl.13:11; 16:13). Savu sabiedroto viņš atkal atrada tautā, kas bija radusies, balstoties uz tīriem kristietības principiem: Ziemeļamerikā.
- Tas sākās ar Jēzus (Jēra) atdarināšanu. Tā ir republikāniska tauta (bez karaļiem, bez kroņiem), un tās pamatā ir divu varu (ragu) dalīšana: pilsoniskā un reliģiskā.
- Kā pasaules vadošā lielvara tā jau ir sākusi runāt kā pūķis. Drīz tā sāks radīt likumus reliģiskajos jautājumos, kas, atbalstot pāvestu, radīs “zvēra tēlu” (Atkl.13:12-14).